

REGELŐ.

Pesten vasárnap martius 15^{kén} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLETTÖRTÉNET.

Lavater János Gáspár.

Nem földi lény, melly dalba varázst vegyít,
'S nagy tettek útján törni előre int,
Mig a' dicső rénynek bejuthatsz
Szirt tetején alapult lakába;
Fél isten ő!

Nincs intézmény, melly képesebb volna lelket a' Teremtőhez fölemelni, — nincs mi keblünket a' hon és szabadság iránti szeretetre inkább buzdithatná a' lant szavánál, az éneknél. Ez azon szelid dajka, kinek ápoló karjain a' szív-emő örömet, enyhülést lel; ez azon tolvaj-kulcs, melly a' mívelt miveletlen, tudós tudatlan, a' deli ifjú 's a' törődött aggastyán keblét egyiránt feltárja. Minthogy pedig a' lant bűv-szózata túlvilági erővel működik ama szív-hurokon, mellyeknek rezgése örömmel vagy búval, félelem vagy magasztos lelkesüléssel tölti-el belsőnket, szüntelen gyakorlá hatalmát az emberi kedélyen; nem is jelelhetni-ki olly időszakot, mellyben valamely nép köréből a' költészet végképp' száműzetett volna; hanem inkább a' valódi költőket, kik tudván hivatásuk nagyságát, 's ismervén azon czélt, melly felé a' dalnoknak törekednie kell, hogy fél istenné válhassék, túl emelkedének a' mindennapi élet határain, éssziréni hangon éneklék szerelmöket, mellynek tárgya hon, szabadság, 's polgári rény vala, minden időben 's minden helyen a' halhatlanság dics-tényével ékesítve szemléljük. Ezen dicső lelkek sorába tartozik Schweicznak nagy nemű költője Lavater János Gáspár; született Zürichben 1741-ki ősztő 15-kén.

Valamint több nevezetes tudós, úgy Jánosunk is gyermekségében kitünő vonzalommal viseltetett a' festészet és szemfényvesztés iránt, mellyből korán sem lehetett következtetni egy fényes 's érdemekkel gazdag írói-pályára; csak későbbben, midőn szellemisége öntudatra vergődött, midőn rügyben levő tehetségei rendkívüli ipar 's csüggedhetlen állhatatosság mellett fejleni kezének, mutatkozott benne a' költészi hajlam. — Ifjúsága azon időszakba esik, midőn Klopstok halhatlan „Messiása“ sebes árként ragadá magával a' fön-

érző lelkeket, a' német szép-izlésnek egy valódi műeleményt nyújtott, 's mint varázsütés ébresztett-fel sok szunyadó talentumot, de még többet bódított-el a' gyöngébbek közül, kik ama sziv-hangokat 's rokonszenvi lelkesülést, melyet az üdlött költő nagyszerű gondolatai 's magasztos phantasiái támasztának belsejökben, csalódásukban egy titkos írói ösztönnek 's költészi-hivatásnak vélték, és e' hízelt hiedelem által megvakítva számos izetlen műszörnyekkel árasztották-el az olvasó közönséget. E' lelkesült szép szellemek közt találkoztunk bizonyos tisztviselő is, ki hivatalát több nyilvános jogtalansággal szennyezte; az uralkodó írói-lázban sinlett ez is, 's mit sem hagyott mozdítlanul, hogy művének közméltánylást szerezzen. Lavater használá ez alkalmat, 's őt igaztalanságaért megfenyitendő beteges agyszüleményét egy epés, de erőteljes gunyorban (satyra) támadta-meg. — A' barátságos viszony, melyben családja Zürich főbb kormány-személyeivel állott, oltalmazák őt a' megsértődött költészke tetteles visszatorlásától: és a' szellem, melylyel e' tollharczot folytatá, correct sztylje, hajlandósága az elmésségre, mely gondolatjai mélységét árulá-el, elegendő eszközök valának a' szellemdús és szeszélyes anya hiúságának a' szeretett fiújává történt felébredtésére; 's a' kis lelkű apa keletkező rettegésére. És úgy látszik, ez eset veté az első gyűjtő-anyagot élénk képzelő tehetsége közé; ez éleszté inkább és inkább az ifjúnak költészet iránti vonzalmát. De minthogy e' hajlam benne fejlődése tetőpontját el nem éré, 's így kizárólag a' belletristikai ösvényre térítheté, szülői őt Berlinbe küldötték azon remény fejében, hogy talán az édes hontól távullét, 's közelebbi megismerkedése a' való élettel fellengző képzelete tündér-várait lerombolják. Utitársai meghitt barátjai Hess és Füssli valának; ez utóbbi mint festész nevezetes. Berlinben professor Sulzer és Spalding apátnak ajánltaték. E' férjfiakali szorosb szövetsége nevezetes befolyást gyakorlott bölcsészeti világ-nézetére. — Berlinből visszajövet Zürichben Péter-egyháza diakonjává neveztetvén, hivatala terhéől mentt perczeit literariai munkásságra szentelé. — „Kinézések az örökségbe“ 's „schveiczi dalok“ című munkái kevésbé beiktatása előtt látának napvilágot. Bár milly csekélynek tessék is ez utóbbi műnek tartalma, mindazáltal szerzőjének Schveicz nemzeti költői közt becses helyet vívott ki. — A' bércek fijának szabad vidám, természetes szelleme, 's meg nem romlott érzelme ömlik-el e' dalok mindenikén, melyekben a' legfönségesebb gondolatok az anyai nyelv legegyszerűbb könnyűségében jelennek-meg párosulva kellem-erő- 's a' rhythmus könnyűségével.

Poetikai munkálatai a' német költészet arany korszakának kezdetébe esnek. — Ugy látszik, hogy inkább e' tájban mutatkozó köz-enthusiasmus a' hősi- 's oktató-költemények iránt, mint tulajdon hivatása határzá- el őt a' költészet e' nemét megkísérteni, 's ámbár „uj Messiad“ „Arimathiai József“ 's „az emberi szív“ című művei egy „Messias“ genialitását el nem érheték, 's kevéssel utóbb Schiller és Góthe által hát-szinbe tolattak; mindazáltal nincsenek minden költői kellem 's aesthetikai szépség nélkül, mellyek még sokáig méltánylatot aratandnak. Legalább ez oktató-költemények szabadok azon bizarr phantastikai képek 's pityergő ömlengésektől, mellyek e' korszakot olly szembetűnőleg bélyegzik. „Pontius Pilatus 's „kézi könyvtárában“ nyilvánított eszméi kortársai gúnynyilainak célpontjai levének, azonban literariai működésének más irányt nem adhattak. — Ő csuda-hitéhez élte fogytaig hű maradt. Kár, hogy csudákban hívősége annyira lebilincselve tartá e' különben szellemdús 's a' közműveltség látkörén jóval feljebb emelkedett férjfiút, hogy gyakran a' rejtett természet-erőknek titkos munkálódásait egy föntebbi 's emberek által működő hatalomnak tulajdonítani nem átalá. E' gyöngesség nemcsak kortársai, hanem az utóvilág ítélő-széke előtt is az emberiség magasán egy lépcsővel alább helyzi őt.

Midőn a' rossz hírü csuda-ember, Cagliostro, csalfaságival még a' műveltebbek közül is számos hívőket 's tisztelőket nyert pártjára, Lavater, ki mysticus iratai miatt minden oldalról a' legkeserűbb gúnyokkal támadtatott-meg, minthogy magát a' babona 's rajongás védnökévé alacsonyítá, — „számadás barátimnak“ című műve első lapján többi közt így írt: „vér-könyűket sirhatnék, hogy egy alak, minőt csak minden században alkot a' természet, hogy egy illy teremtmény olly igen félre ismertetik.“ — Hogy e' csudatevővel, kire egész Európának szemei szögezvék, szállhasson, 1781-ben Strassburgba utazott. Cagliostroval beszélt. A' kevés szók, mellyeket tőle kivehetett, olly ravaszok, mint elutasítók valának: — „ha kettőnk közül ön a' műveltebb — így szólt a' bűvész — úgy semmi szüksége reám; ha én vagyok, úgy nekem nincs önre.“ — Lavater elbucúzván, másnap e' kérdéseket intézé hozzá levélben:

Honnan származnak önnek ismeretei?

Miképp' szerzé azokat?

Miben állnak azok?

mellyekre Cagliostro ekként válaszolt:

In verbis == szókban.

In herbis == fűvekben.

In lapidibus == kövekben.

Neveléses mysticismus, melly még azon két értelműségnek is, mi a' régi görög oraculumok fő tulajdona vala, hijjával van.

Lavater azt sem titkolá, hogy Mesmer magnesi álma-, 's Gassner csuda-gyógymódjához teljes bizodalommal viseltetik. Azonban hibáznánk, ha csuda-hitét elmebeli tehetlenségtől akarnók magyarázni; hanem buzgó ajtatossága, melly figyelmét mindig egy fontosabb kormányra 's jövő életre fordítá, győzedelmeskedett az ész hideg okoskodásain.

Legtökélyesb munkája illy czimű: „Physiognomi töredékek az emberismeret és szeretetet előmozdítására.“ — Noha ez ösvényen több görög bölcsben 's német philosophban szellemdús kalauzokra talált; mindazáltal egy szilárdabb elveken alapult Physiognomiának dicsősége őt illeti.

Kitünőbb lélekvonásai: jószívűség 's nyájasság valának, mellyeket helyzetének méltóságával 's tisztje pontosságával akképp' tudá párosítani, hogy sem pulyává nem aljasodott, sem hivatala követeléseit nem hiúsítá. — Szilárd caractere mellett nyilvános idegenséget mutatott minden bizonytalan 's kétséges iránt; az erő pedig 's a' lángbuzgalom, melylyel meggyőződését szokta kifejezni, eléggé elárulák, hogy érzelmei hite 's nézeteitől egészen áthatvák, és képesek a' legelmésebb hihetlenségen is diadalmaskodni.

Midőn Massena hada Zürichben szálla-meg, Lavater pillanatra elhagyván lakát, egy Francia közvitézzel szóvitába keveredett, mellynek következtében az embertelen marsfi őt teste alrészén golyóval megsebesíté. Sebe hosszabb időre szegzé ágyhoz a' szép lelkű író. Sokan ez esetet bizonyos párt bujtogatásainak tulajdoníták, melly Lavatert boszú-áldozataul tüzte-ki. De a' derék férjfi teljesen meggyőződván e' vélemény alaptalanságáról, nagylelkűleg elhallgatá bősziült gyilkosának nevét, és megbocsájtá boszúdühét, melly őt e' tette készteté. Betegsége alatt folyvást levelezett barátival, kik őt vigasztalni igyekeztek, és bizonyosokká tevé őket, hogy szelleme vidámsága testi fájdalmától mitsem szenvedett. — Végre 15 hónap mulva e' gyászos eset után télhó 2-án 1801-ben megszűnt élni, miután 129 külön nemű 's érdekű munkával ajándékozá-meg az olvasó közönséget.

V-I BARNÁ.

ELBESZÉLÉS.

Egy nap Pluto planétán.

(Vég e.)

A' szerelennek azon sajátsága van, hogy minden helyen és időben szeret a' henyélésre és semmivel gondolasra támaszkodni, habár olly bizonytalan földön tartózkodják is, mint Pluto fölszine.

Eltelve étellel, itallal, 's megittasodva az édelgéstől, egy óra mulva fölállni 's vissza felé indulni akartunk, 's im rettenve kelle tapasztalnom, hogy Friderika, mint valamelly léggömb, erőszakosan föl felé iparkodott. A' boldogtalan bizonyosan kissé sokat evett, 's ez által természeti súlyát tetemesen nevelé. — És — irtóztató! ha még jókor megragadnom nem sikerül, visszavonhatlanul a' — fellegekbe esik. Minő helyzet! A' földön tréfából sokszor angyalnak nevezvén őt, azon költészi aggodalmam' jelentém-ki, hogy egyszer egekbe fog előlem szállni (csak nem jó a' sátánnal tréfálni!); 's im most a' szó legteljesb értelmében fellegekbe vonatott. 'S mi több, nem is valamelly szép érzés, hanem busás reggeli vonta-őt oda! Ez mondhatlan prosai 's még is szerfelett siralmas eset volt. — „Friderika! — kiálték halálos rettegésemben — te hullasz!” — „Igen — válaszolá — a' fellegekbe hullok!” — És csak nagy bajjal tartózkodék egy fügefá gallyain. Kétségbeesésem határtalan lön; bősziűlként szakítám-le nyakkendőmet; evet-gyországgal másztam a' fára 's kötém-meg a' kedvest egy lábánál fogva; ki ez által egy mindjárt mindjárt elszállni akaró, de tehetlen madárhoz hasonlita. Soha sem feledem-el ama kinteljes órákat, melyeket kedvesem oldalánál a' fán kelle eltöltenem, míg a' középponti tűz hanyatlani 's vonszó erejéből mind inkább veszteni kezdett, és én imádottnamat végre leoldhatám. Most a' hegyről kezdénk leszállni, mi olly terhes volt, mint a' földön valamelly meredek szírtre jutás; — és szerencsésen a' völgybe érkezvén, ott találók kis szürke emberünket, ki sükerült vállatunkhoz szerencsét kívánt. — „Mi engem illet — monda fájdalmasan a' hegyre tekintve — három nőmet vesztém-el leggyászosabb módon; feledém t. i. őket jól őrizni; 's így egymás után rohantak az égbe. Én részemről soha sem követhetem őket; mert a' kaján természet olly könnyű gyurmából teremtett, hogy örökre a' földön kell mászkálnom.

Éppen felelni akartam az öregnek siralmas panaszára, midőn a' középponti tűz lenyugvása egész figyelmemet magára voná. — „Ez fölséges látvány — mondám Friderikának; — de éldelete még sem érdemli a' mai nap aggályait. Valóban rettenetes volna, ha örökre Plutón kellene maradnunk!” — „Pedig itt kell maradnotok — válaszolá az öreg kárörvendő kacajjal — innen nincs út a' felső világba, ha csak a' középponti tűz által hamuvá nem égettetitek magatokat. Így parányokká változva a' földnek irányozott kérgére fognátok tapadni, 's lassanként mint kő, utóbb mint növény, később mint állat 's végre ember ismét a' föld színére szállnátok; de e' vándorlás legalább is ezer évig tartana.

Eliszonyodva sikolték-fel, E' pillanatban úgy tetszett, mintha a' középponti tűz már rágódnék rajtam. — „Friderika! — kiáltám

fájdalmasan, 's egy hang fülemnél szállalt-meg: „„Mit akarsz, hisz' előtted állok! Fölebredsz valahára renyhe álmodó? Atyám már háromszor is kérdezett! Menj a' csillagász-toronyba, 's tisztítsd-meg a' műszereket.“ — Felugrottam; 's im Pluto, a' kis szürke ember, a' középponti-tűz, az arany és ezüst fellegek, mind, mind eltűntek, 's Friderika lámpájával ágyamnál állott, és szemembe világita. — „Hála az égnek — sohajtám könnyült kebellem; — reggelizzél édesem kedved szerint, itt a' földön nem árt, de ha ismét a' Plutóra jutunk —“ — „„Plutóra? — kérdé Friderika bámulva, 's még közelebb tartá szememhez a' lámpát. — Mi bajod Plutóval?“ — „Semmi! — lön válaszom — álmodtam, 's ott ama nagy könyv olly különös dolgokat vert fejembe. Édesem! ennél különösebb utja ritka embernek van!“

Felöltöztem 's megtisztítám a' műszereket. Bár mint igyekeztem is a' Plutót fejből kiverni, ez időtől rajoskodó maradtam, 's derék tanítóm sokszor monda fejcsóválás közben: hogy a' tudományra nézve elromlottam; mert komoly buvárkodásnak legnagyobb gátja a' költési ábrándozáshoz vonzódás. És igaza volt: én már egyszer arra voltam a' sorstól kárhoztatva, hogy a' planéták körében is olly ügyetlen legyek, mint a' saru- és cipő-varrás mellett.

STERNBERG után

PUSZTAY IGNÁ CZ.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Képei a' láthatlannak a' látható világ törvényeiben.

(Vége.)

Minden háromszeg, mellyeknek egyenlő vonalaik vannak, és hárántékos magasságuk az általellenben levő csúcscsal e' vonalon vagy ennek hosszításán egyenlő, a' forma szerint ugyan végetlenül különbözhetnek, de tartalmukra nézve eredetileg egyenlők; mi megtetszik onnan, ha amaz egyenlő vonalon egy háromszeglet képeztetik hárántékos magassággal éppen a' vonal közepébe eső, és szegletei az alapvonalon egyenlők. De ha olly háromszeglet képzelünk egyenlő szegletekkel és vonalokkal az alapvonalra állítva, ellentétben sok másokkal, hasonló vonalú 's magasságúakkal, mellyek a' szegletek mindenkor nagyobb egyenetlenségeik és a' fölszínen mindenkor növekedő terjedéseik által, tartalmukra nézve még sem növekednek, — melly egy darab papíron egyenlő szegletekkel az alapvonalon a' szemnek legteljesebb módra a' vonalok és felső színnek legkisebb kára nélkül annyi tért zár-be, mennyit egy egyenlő alapvonalokkal és magassággal lakásunk fölött mértföldnyire fölnyúl: úgy van tiszta képzetünk minden földszínről, mellyek a' tárgyak lényegét kerítik, és azoknak csalóka látszóságáról 's erőtlenségéről. Ha már az is nehéz a' szemnek, hogy a' valóságos tárgyak ez árnyék-képeinél egy asztalunkra rajzolt figurát kisebbnek ne tartson, mint e' figura torzképét, melly-

nek fölszínei mértföldekig mérethetnek: mennyivel könnyebben lehet csatlakozni a' dolgok tartalma vizsgálatakor, melyeknek fölszíne, fénynyel és színekkel fölruházva a' szemet vakítják 's látásában akadályozzák?

Itt vannak a' geometria legfontosabb törvényei végetlen jelentőséggel és használattal, mint tiszta képei a' küldolgok elrejtett gyökereinek és viszonyaiknak a' láthatlan világhoz.

Az alkalmazott mathesis is, különösen a' mechanica, gazdag anyagot szolgáltat illyes vizsgálódásokra, mint ez annak első törvényeire irányzott első tekintettel kitetszendik. — Ha egy élettelen testtel valamely erő közöltetik, akkor a' test egyenlő irányzatban 's egyenlő erővel mozog és örökké, míg mozgása ellenkező erő által meg nem szüntettetik. Az élettelen test a' vele közlött erőt maga által magában meg nem változtathatja. Éppen úgy a' láthatlan erő nem korlátozhatja magát, sem a' testtel történt összeköttetését nem szüntetheti-meg. Azért az ellenkező erők lehető eltávolítása által minden mozgásnak lehet rendkívüli tartósságot és látszó erősséget szerezni. Egy ló — kerekek nélküli kocsin csak egy két mázsát vonhat; kerekes kocsin darabos úton hat mázsát; jó úton tizenkét mázsát; vasúton két száz mázsát, 's ha lehetne tükör sima utakat készíteni és azok fölött légnélküli tért vonni, vonhatna két ezer mázsát is. — És illyen, több mint tükör-símaságú úton tökéletes légnélküli téren keringnek naprendszerünk/bujdosói, az idő elején kapott mozgások következtében ezeredek-től fogva gyengithetlen erővel és alig gondolható gyorsággal. — Mi alapja van a' láthatlan erő egy holt testtel ezen belső és föltételeesen örökös összeköttetésének, és hogy az erő miért nem hagyhatja-el magától a' testet, azt a' tudomány nem világosítja-föl; meg kell elégedni azt megmutathatni, hogy olly összeköttetésnek minden tapasztalat szerint kell lenni, hogy a' gondolkodás törvényeivel ellenmondások kikerültesse. — De mi — ezen egy láthatlan végetlen erőnek összeköttetése által a' lelketlen anyagokkal — a' legegyszerűbb és legtisztább képét bírjuk az emberi életnek, és egy symbolumát a' test által munkálódó halhatlan léleknek.

A' második törvény mutatja a' végetlen erőnek más erők ellen hatása általi megszorítását. Mert minden test nemcsak erőt fog-föl, hanem annyit, mennyi vele összeütközésbe jő, és e' különböző erőket egy új erővé változtatja, egy termékké, melyben azon erők, melyeknek egyenlő irányuk van, sokasodoak; az ellenkező irányúak kevesebbbednek; az egyenetlen irányú erők egy közép oldal-mozgást eszközlenek, és az ellenes egyenlő nagyságú erők következtése — egyensúly, nyugalom. Azért is minden test egyesítő pontja az öt érdeklő erőknek, — tartója, melyben azok egy egészzé dolgoztatnak, egy kis világ a' külső körnek ellenében. Minden erő e' földön, mihelyt hatni kezd, mindjárt akadályoztatik ellenkező erő által, míg ez egyenlő erősségű levén, őt nyugalomra kényszeríti. Az ágyúgolyó mely villám-erővel látszatik küzdeni minden ellen-erővel, és mintegy égbe emelkedni, minden pillanatban növekedő ellentállást szenved, mely őt csak hamar visszasüllyedni kényszeríti, 's utójára is alig enged időt, hogy magának egy gödröt furhasson. — Itt egy képe az emberi erő küzdésének a' külvilággal, de egy képe a' bevégezett harcznak is a' halálban nyugalommal.

A' harmadik törvény mutatja, miszerint az erő, külvilág általi megszorítása ellenére is, nagy tettet, a' végtelenhez közelítőt, tehet. Az emelő használatakor a' teherrel történt küzdésben egy szabadító hatalmat hívunk segé-

dül, az anyaföldet, mely minket mindünnen körülvéve, nehezebb, mint bármily teher; támaszpontul pedig minket tart és győzni segít. Minél közelebb választatik a' támaszpont az emelendő teherhez, annál többet segít az, annál inkább edzi az erőt, de annál kisebb a' mozgás is, és annal nagyobb az idő, türes, és kitartásbeli áldozat. Ez képe a' halhatlan lélek nehéz de végére még is győztes küzdésének a' földi erőekkel. KÚN PÁL.

KÜLÖNFÉLE.

Amerikai könyvadás felszólítása. „Tisztelettel szólíttatnak fel mind azok, kik alólírt könyvkereskedésnek adósai, hogy mult évi tartozásaikat már valahára fizessék-le. Mit ér a' sok halasztgatás, szép szó! Egy-szer esztendőnként csak még is meg kell fizetniök, ha csak nem akarják, hogy nolens volens pokolba menjek. Azután a' világ még is azt mondja: „mi jól megy Woodruff ur kereskedése“ holott csak annyi sincs takarékperselyemben, hogy magamnak egy üngöt vagy egy pár inexpressible-t szerezhetnék. Nőm éppen most dolgozik egy ócskának megfordításán, 's két rongyos ümőgből egy ujat készít. Eppen tegnap estve nyilatkoztatá-ki, hogy Virginiában, születés-helyén, a' némberek nem foglalkodnak ily lealacsonyító munkával. Rajta tehát, édes barátim és pártolóim, jertek, fizessétek-le tartozásokat, ne zavarjátok-meg házi csendemet, és tegyetek eleget kötelességteknek, hogy ne kénytelenítsem ruháimat mindkét oldalról elkoptatni. Fogalmatok sincs, mennyire lekötelezenditek ez által legalázatosb 's hivebb szolgáltatokat, Woodruff-ot.

A' szerelem teremtése. Szép olvasóném nagy része már alkalmasint ismerendi e' szót szerelem — ismerendi mondom, 's teremtésének történetét még sem tudja. Egyet a' többi közül, melyet egy öreg úrtól (nevét elhallgatom, nehogy megrémüljenek tőle) tanultam, említek — Figyelmet kérek! — Venus születésének napján az istenek örömmünnepet ültek. A' vigadók között Porus (bőség), Metis (okosság) fia is jelen volt. Az ünnep nagy, gazdag lakomával végeztetett. Ebéd végével Penia (szükség) is megjelent azon reménnyel, hogy a' hulladékból valamit összegyűjthet. Porus kelleténél több nectart szücsölvén, Jupiter kertjében elszunnyadt. Penia itt találá őt. Egy idő mulva fíjat szült neki, ki Amornak nevezteték. Reménylem e' divatszérú uracsot is fogják kegyetek par renomné ismerni? Amor felnőtt. Kíváncsian várá az istenek serege, mi fog a' bőség és szükség gyermekéből kifejlenni. 'S a' fiú valóban szülőinek minden jó és rossz tulajdonát örökölte. Amor soha sem volt gazdag, soha sem volt szegény; ő philosophus és alakos; bárgyú 's mély belátású, halhatlan és halandó, 's gyakran azon nap szün-meg élni, mellyen szerencséje tetőpontjára jutott. Mit jelen perczen keres, jövőben eltékozolja. Ilyen a' szerelem édes szépeim! ma vigad, holnap meghal. Ma gyémánt, holnap csupán gyémánt színeket játszó szappanbuborék. Nem így van édes szépeim? De ha a' szerelem már a' szerencse és szerencsétlenség fia, mondják-meg kérem kegyetek, micsoda a' szerelem tulajdonképp: szerencse vagy szerencsétlenség?

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, úri utza 612.